

۳۹۸
 بواسطه جاپ بشیر اتنی

جاپ میرزا محمد علی منشی عليه‌باها، ائمه‌الابی

هواسه

ای بندۀ درگاه‌باها نامه شمار سید و ملاحظه گردید و باستان مقدس جمال قدم و اسم خاطم عجز و کار
گردید که تأییدی جدید رسد و شفای عاجل حاصل گردد و دلبر آرزو در نهایت صبحت و ملاحظت

جلوه نماید و جلیک لبها، الابی رع رع

رب ایه عبدک المنشی علی نش آ، آیات جنک فی حالم الا شاء رع رع

۹

میای جاپ اقا میرزا علی محمد خان شیرازی عليه‌باها، ائمه‌الابی

هواسه

۴۴۵

ایسابت بر پیمان نامه شمار سید و از مضمون معلوم گردید که این سفر با شریوده زیر نفسی از آزادگان این سفر
مهدوستان را از قید احتجاج پذاد نمودی و سبب بینائی و شنوائی و حیات ابدیت ای او گردید کی
حضرت رسول علیه السسلوہ والسلام سجنست امیر علیه السلام مسیر ماید یا حمل لآن بیدی شد
که نفّا نیز لک من نیر النعم مقصود اینست اگر نفّی را بدایت نمائل بستر زان هست که

نایسته و نعمت و فایلی حال محظوظ تو آن فائز گردیدی و امیدوارم که موقی

بدایت دیگران شوی نسلی در جواب سعید اسحاق خار مرقوم گردید در جوف هشت پر ماند

و علیک الباء الابی ع سَمِّعْ

طران بو سلطنه حضرت ادیب

جانب اقا میرزا علی محمد شیرازی عليهما اللہ الہبی

هو اسد

۴۴۶

رب رب تعالیٰ ان صدائی و نیکی کے یا بخی و ملاذی ان ابتدائیک منظر عالیتہ
رحمانیک و متبدل ای ملکو ت ربانیک ان شمل عبد الصادق لحنات مین غیریک
و شخصیت بر جھنک و لویہ بوبنک رب قد ضاق من الشدة ذرعاً واشترت حلیہ الارث
فقراء و ابیل بالغیراء بعد السراء والغیق بعد الرناء وليس له سیر علی هذ البداء فتح
علیہ ابواب السما و ارزقہ بر جھنک من التفاہ و بدل عسرہ بالیسر والغا و ارفع درجتین
الامراء واجله آیة موبنک الکبری بین الوری حتی حیده الفرا و نیزیہ الاقراب انک
انت المستدر المعطی الکریم الوہاب ای یار هربان نامه مای متقدده ارسال نمودی و
فرصت جواب نشد از فقر منال و بتوانگری میال و از عشرت دمیدشت محروم بشیش
وازنگی

و زنگی داشت و لذون گردید ایامیت در گذشت و حیات پست بی اثر شد مگر نقوس یک بی‌نفس
رحمان زنده گردید و قلوب یکه بذکر حق مشغول شد و حیات ابدیه یابند و مهابت سرمهیه چویند لذت
رباتی بینند عواطف سجانی مشاهده نمایند آیات ۶۵ تریا نمایند تائید می‌دانند، اعلیٰ حلجه
فرمایند این نقوس بزرگوارند و مهابت پرورگار باقی و برقرار خواه غنی باشند و خواه فیر
خواه ایسرا باشند و خواه امیر ولی در حق شاد عانمودم تا این ضيق را وسعتی و این نگل را گشایشی
حاصل گردد امیدوارم که ابواب برکت مفتوح شود و دل و جان مسرور و مشرف شود

وعلیک الہاء الہ بھی ع سرمه

۹

بواسطه جناب اقا میرزا محمد

ہندوستان جناب اقا میرزا علی محمد شیرازی علیہ بہاء اللہ الہ بے

او اللہ

۴۴۷

ای پذیر حق نامہ شمارید ناقہ مشکب بود که مشام جانزا معلق کرد زیرادیل بر عویزت
سرمهیه درگاه ائمی و برمان روح و ریحان جان و و بعد ان نیسم جان پرورد حلق رحمانی بود
مسئلین با طاف حضرت بمیں الا و صاف باش زیر اعیانیش شما می‌ست والظافر محیط

بر عالم آفرینش تا تو ای از عالم نفس و هوی پیزارشو و بدل، اعلی دمساره لامرازگرد تاز فیوضات

ملکوت ای نسیب بری و سبب هدایت جنی غنیرگردنی و عدیک ابیه آلامی عیوب
نه بذر

پوشر اداره گرک جناب میرزا علی محمد شیرازی علیه‌ها، الله الا به

هو الله

۴۶۸

~~ای~~ ای بندۀ ثابت حق نامه که با قادسیه مرقوم نموده بودید ملاحظه گردید اقاصید اسد آلبینه
رفته مطمئن بعایات خاصه الٰیه باش وازو قایع خادمه محظون مگردد آما مجلس فرض ثبت

منصود خدمت بامر اسد است و آن بجهن سوک و حسن آمیزش و گشتوی شیرین و درباری حقیقی بهتر

حاصل میگردد و اگر چنانچه احتمال میگردید باید سبیر غضی و پنهان باشد تا صوضاًه بلند نگردد

زیرا اس ضعیفند باید مدارا کرد عبد البهاء عبا سس صفات

بيان بواسطه جناب اقامیرزا علی محمد شیرازی زائر

~~ای~~ شیراز جناب میرزا سجی نان و جناب اقا علی اکبر خیاط علیه‌ها، الله الا بهی

هو الله

۴۶۹

~~ای~~ دو بندۀ آستانه‌ی ای الطاف ناتنایی شامل گشت تا حال امامت عظامی الٰی گردید

و آن

۲۰

و آن محبت دل برآفاقت است فیضی در عالم وجود اعظم از حب فیض است اینست آیت کریمی است
امانت خطي و ملی چون شرائط و شواهد آن بسیار مظیقت است لذا جمیع کائنات تحمل آن ناشست
واسعداد و قابلیت طور آزادانیافت لذا از محل آن عجز و فاقد بود این موهبت تحسیس
عالی انسان یافت اگرچنانکه باید شرایط و شواهد نفسی تحقیق یابد فیکارک آنکه احسن محققین
ظاهر و آشکار گردد و علیکما البهاء الابی مع مردم

۹

مبایی بواسطه جانب اقا میرزا علی محمد شیرازی رئیس
امته ائمه شیعی محترمہ ایشان علیهم السلام، آئندہ الابی

حواله

۴۵۰
ای امته ائمه قرین عزیز بارض مقدس حاضر گشت و بزیارت تربت مبارکه مشرف گردید
در این بقیعه نور آن، ذکر تونمود و رجای تحریر این نامه فرمود باید از او در نهایت رضایت باشی

که در چنین موقعی ارض مقدسی بیاد و ذکر توافقاً و در روح خشن مبارکه تمدنی اتفاق

از حضرت بیاع الاصاف نمود در عالم وجود محبت و رحایتی اعظم از

این ممکن نه و علیکما البهاء الابی مع مردم

بواسطه جناب سیرزا علی محمد خان شیرازی

جناب سعید الحسن خان علیہ السلام اللہ الٰہ بے

حوالہ

۱۵۱

ای سعید و جهاد شکر شکن شوند همه طویان هند زین قند پارسی که به بخشاله میروند محمد کن خدار اکه تو ز آن طویان شکر شکن شدی و از مرغان خوش اسخان این کفرار و چپن سجان آنکه گوش شوا از هزار فرنگ نمایی لب شنود و در با ختر پیش مینا انوار بشرقه از خاور مشاهده نماید ولی نمایند در نفس شرق پر تو آشراق نه بیند و گوش ناشنوا در گلاشن و فانجه میبل معانی نشود و آهنگ طلا اعلی استماع نماید پس محمد خدار اکه نور هدی مشاهده نمودی و گلبهانگ بایبل معانی استماع نمودی و نمایی است را بجان و دل بلی گفتی و با این هویت بکری فائز گشتی از لطف خدا امیدم چنین است که سراج هدی گردی و مجمعی را از خویش و بیگانه و یار و اغیار بگلوت اسرار بریت فرمائی و یقین بد ان که تایید و توفیق

پایی رسد و علیک البهاء الابی

مع مع تهیشه

شیراز

شیاز جناب اقامیرز افضل اته خان بنان حلیه بہاء اللہ الابی

ہوائے

۴۸۲

ایشابت برپمان نامہ شمار سید ہر چند تھکر بود ولی مخابرات قلوب بمقابل است پیکر و حانے
و قاصد وجدانی متعلق در عبور و مرور احمد رئیس که یاران شیاز برگاہ احادیث پر عجز و نیاز نہ وباکید گیر مجرم و دشمن
از اینجنت صحیح خبر کدری ازان کشور نیز سد و احساسات قلوب باید روز بروز کاشف کر و بگرد
در جمیع اوقات حکم را منظور بدارید زیرا غرالان بر توحدت را کلامی در کینشند که بلکہ فرصتی یا بند و د
تعاویل بگشایند ایدم چنانست که یاران در صون حمایت رحمن محفوظ و صون مانند مدّی پیش نامہ
از شمار سید وجواب مرقوم گردید ووصول ہدیہ خاشتہ شد حال نیز آنچہ ارسال نموده بودیه
وصول یافت و حلیک البہاء الابی ۱۹ سبتمبر ۱۹۲۰ حیفا عبد البہاء عباس

ہوائے

جناب اقامیرز باقر کو ہنجانی حلیه بہاء اللہ الابی

۴۳

ہوائے

ای مشتعل باش محبت اته شعلہ دران مجرم زن آبی خوش عود و نبر مسام سکان آن کشور را کی
معطر نماید شب و روز در تہذیب ملائق و تسدیں نتوں ہل و فاق و نسیحت معاشر آفاق و ثبیت

میثاق بکوش ناز سروش ملکوت غیب بی مذای و ابیش ریا بشی شوی و چنان بجوش و خروش آلی
که خروس بحری گردی و با هنگ می علی الصلاح حتی علی الغلاح حتی صلی النجاح در صباح می ثاق برادر
والبها، علیک و علی تبا، الله ع

روح امنع القدس ذلیل که ظاهر اور آیام توقف حضرت مولی الوری عبد البها، روح ماسواه فداه قدر
محضر باقیه ارجان، فارس نازل گردیده و بحکمت بالغه در آن آیام ارسال و غایت نگردیده و ناتمام
هم هست در این او اختر درین اوراق و نوشه جات مبارک پیدا شده و تو توط حضرت شیر
الله علیه بهما، الله ایفاد شیراز گردیده بہت و اینک عیناً طبع و اشاره میاید. محل و حانی شیراز

شیراز بواسطه جانب قاسمعلی فاروقی

اجاتی الهی عموماً علیهم بہما الله الابنی

هوانه

۱) ای یاران غریز عبد البها، جانب فاروقی بعد از زیارت عتبه مقدسه و طواف بخطف بلا
اعلی ذمای اوایل وارد بر عبد البها شد و ایامی چند منزوع امیس بود. حدود نهایت تبلیغ ملکوت الهی
و تصریع بگذاشت ایلی بود و یاران الله را یک یک سخاطراً اورد و بادی پر درد جمیع را فرد آفراداً
نمایه مخصوص مطالبه کرد و با پشمی اشکبار اصرار نمود ولی عبد البها را اندیشی سکون و نه آنی
قرار

فرار و فرصتی ابدآ در کار ندارد اگر او قات خویش را بجزء لا تحری تقسیم نماید و هر جزئی را نظیمه
 و مکاتبته گروهی تخصیص کند بازار خود را بیناید احمد نته بهانیان در شرق و غرب مانند ریا منج
 رند الگاده فوج کا تسبیل لازم تا تو اذ جواب رسائل ایشان را کجا هو حقه بخارد در اینصورت
 خواهش هر زائر را بهمراه مجری داشتن از قبل متفاوت است لذا اثر مسامرم و بخجلت و حیاگزار
 که بچه زبان بجانب فاروقی بیان اقدار کنم چاره ای جزاین نمیدم که یک نامه مفصل صحیع
 یاران خنارم تا این نامه را نسخه متعدد و منوده ببریک از یاران نسخه ای تقدیم نمایند چراکه نو
 آب و روغن کرد نست مثل است مشهور التعییل یدل علی اکثیر والقطرة یدل علی العده
 باری در این ایام که نار موقده الهیه شعله بافقاً زده و پرتو اشراق شرق و غرب را روشن
 منوده و نفوذ کلمه آنه ذوی العقول را چیران کرده و امر اته احاطه کبری یافته و خوف و خطر
 نامده مدعايان فرصت یافته و مردمیدان گشته خواهوشان را ویژه نشیان و خفاشان
 فلک هراسان که بر رؤوس منابر در هنمان و طهران تبری از حضرت اعلی روحی لده اند آهنوند
 بیرون دویده اند و ادعای اصلت نمایند و بخبرانی چند را نفیاً افکار نموده اند و به عاد
 شباهات پرداختند در سیر سیر پالی این و آنند که هر یکی را بوسیله ای از صراط مستقیم گرداند
 با اذیتی بر سانند رئیس قوم را جمیع آشنا و بیکانه میدانند که در ایام خطر میاس در رویش

ببر جم و بر سفر میکرد و در هگذر کنکوں بدست شیخ احمد میگفت وقتیکه حکایت صادق
 و ناصر الدین شاوشد جمیع اخبار ادراحت شمشیر و زنجیر در بلوک نورکنداشت و خود فوراً بجا نداز
 و گلستان نود و دسته بزرگ تر و پوست در یکی در بر و نام خویش در ویس علی نهاد و در گوه
 و داشت سرگردان بود تا آنکه جمال قدم نفی و سرگون لعراق عرب گردید او نیز آرپی بعد از پنهان
 مبارک سفر کرد ولی مخفی و مخالف از جمیع بشر پس جمال مبارک سفر بکردستان فرمودند و در آیام
 غیبوبت اسماعیل جمیع یاران عراق و ایران از قدماهی احباب میدانند که گاهی در صفت
 بوق الشیوخ و بصره بلباس تبدیل سفر میمود و نام او حاجی علی بود و دسته ای از کششها
 عرب در دست داشت و مشهور بجای علی کفش فروش گردید بعد بحسب شافت و در چا
 لاص خرید و بلاص فروش مشهور گشت حتی بلباس عرب بود و اسم ایرانی را از خود
 سلب نود و بگلی در آن دو سال غیبوبت جمال مبارک نام و نشان از امر نهاد و بعد از شهادت
 حضرت اعلی وغیبت حضرت مقصود آن غیر حضور امتنی مشکور نمود که حتی خیور بعد از ادی
 مشهور از آن عمل منفور بود و آن ایست که بعد از شهادت کبری ازدواج بحرم حضرت یعنی
 آم المؤمنین که بصیرح بیان صرام به جمیع است نمود و چون مطلبوع طبع نیفتاد کفاایت بین
 تحقیر نگشت بلکه آن محترمه یعنی خواهر ملار جعل حرم حضرت اعلی سید محمد اصفهانی

اسان شد این بود همت و اقدار و قوت و اشمار او که شب و روز بعد در زوجات
 اشقال گردید حتی خواهر سرم خویش متی بر قیه خانم از مازندران حلب شد و با فیض از دو آن
 گردید و جمع بین الاختین شد و خواهر میرزا فخر الله تفرشی نیز بعد وصالح آمد و والده
 میرزا احمد نیز زوجه مشروعة بود و به بنت عربی نیز اقران حاصل گشت و تجاوز ارض
 صریح بیان گردید این تزویجات متعدده بعد اد است ماعداً ای زوجات طهراون مازندران
 اگر تحقیق شود این بیت واضح و مشهود گردد آفی بود آن شکار انگل کزین شهر گذشت
 ما شرح و بسط در این خصوص نتاًیم مقصود اینست که سید حصور اجرای چنین امور را نیافر
 نص قاطع رتب غفور فرمود و شب و روز باین امر موہوم مشغول بود یا پسه در این
 چه نظری شد و چه خدمتی با مرحتر اعلی گشت آیا کینفیس است که بگوید او سرا
 تبلیغ نمود یا آنکه در دست چهل سال در قبریں تو انست که نفسی را مداریت نماید بلکه
 از تربیت اطفال خویش نیز عاجز ماند دیگر آیا عجزی اعظم از این میشود یدعون من دو
 مالا یتفهم و مالا یضرم لبکس المولی و لبکس العثیر جمال مبارک و قنیکه از کردستان
 مراجعت فرمودند در ایران یاران عدی معدود بودند و عراق منجد و مخدود نه صدائے
 نه دلائی و اگر نفسی در اطراف بود در نهایت یأس و خوف و حذر بود ولی اسمهم

محض ورود یبعد از دراگشوده و صدای عمو می زدند و ندای آئی بند شد و سیست امراته در
 اطراف منتشر گشت رؤسا و علمای جمیع محل شب و روز در محضر حاضر و سوال و جواب
 مستمر و جمیع بقیاعت از جواب معرفت تا کار بجانی رسید که خوف و هراس ناصر الدین شاه
 را بیسبر و قرار نمود و جمیع وسائل تشتبه ش کرد و بخط خویش بدهلان عبد الغنیز نامه نو
 و رجای فی بمال مبارک از بعد از کرد که ایران در خطر است و حکومت پر حذر و قیامت
 خسر ببرد و دولت رسید این بود که فرمان عبد الغنیز وارد و قرار بر سفر حمال مبارک گردید
 با وجود آنکه مسئله نقی و سرگوان بود ولی درنهایت اقدار بیان بخوبی پاش انتقال مکان
 فرمودند و دوازده روز در آنجا بقیی امراته اعلام یافت و والی نامق پاشا و جمیع ارکان
 اردو و ولایت و علمای مملکت و و بهای مدت شب و روز بزرگتر میامند و مشرف میشند
 و حال آنکه بلف بسیار گونی بود ولی از نفوذ امراته در آن آیام معدوده و عنوکتمه اش و اش
 نفخات اش آن آیام چنان بسیار و جبور گذشت که عید رضوان شد و بکمال اقدار
 حرکت فرمودند و جمیع خلق عراق گواه و شاهدند اما حضرت حضور بالباس و
 با ظاهر نامی عرب گاهی سفر مند خواستند و گاهی مسافت بهما کم مصراز داشتند
 نهایت نبر فرستادند که من بعد از فتن شما خائفم لهذا پیش از شما بوصل شایم و درجا
 منتظر

مُتَّلِّهٌ سَمْمٌ وَچون در آن او قات شرست داشت که مجال مبارک و جمیع اجتارا
 در کرکوک که میانه بغداد و موصل است و تزدیکی حدود عجم تسلیم بدولت ایران خواهند
 نمود لهذا شخص معلوم میفرمود که من در موصل بثبات ملحی خواهیم شد زیرا الاحظه میمود که هر واهل
 واقع شود پیش از موصل واقع خواهد شد بازی چون بموصل رسیدیم و در کار دجله سر بر پرده
 و بزرگان موصل از نامورین وغیره دسته دسته بحضور مبارک مشرف پیشنهاد نمیه
 شب ظاهرب عرب مذکور آمد که جانب معلوم در خانی بیرون شرمنزل و ناوی دارد و
 با یکی ملاقات خواهد جانب اقامیرزا موسای عمو نیم شب رفته و اور املاقات کردند
 سوال زائل و عیال خوش کرد گفتند که همراهند و خیمه مخصوص آنها گردیده اگر میل داشت
 بیائید گفت من ابد امصلحت خوبی را در این نبی نمیم ولی قافله‌ئی موجود که باشما کرت
 خواهند کرد من در میان آن قافله ستم تا آنکه بدیار بکر رسید و بر همین منوال رشته میباشد
 در سروکشکوی در دست و در میان قافله معاشر و مجالس ترک و عرب بود چون بدیار
 بکر رسیدیم خبر فرستاد که من بثبات ز متعلقین خوش خواهم آمد و صبح باز محبت
 بقافله نمایم آن نیز مجری شد و چون حاجی سید محمد اور ایشان خست دیده و در فیض
 و بعنوان یکه این درویشی است ایرانی و آشایی منت ملاقات نمود ولی سایر اجتناب

چون اوراندیده بودند او آن شستا نشسته تا آنکه در میان او و سید محمد نژادی حاصل گشت

و جنا بحضور در چنور اجتا که الاردن هستند آمد و شکایت از سید محمد نژاد چون سید محمد حضور
پافت عرض کرد در مسند ای میان هون وا واختر فست او میگوید که مرآت همیشه رشوت
من میگویم میشود که مرآت صحیح باز شمس کرده تا مقابل است روشن است و چون هنوز
گرد نماییک شود بعد جمال مبارک سید محمد راز بجزیره فرمودند که چنان زیع و جدال میکنی و در
این خیل بر این منازعه بر پاینمایی بعد در کمال قدر موکب رحمانی وارد مقر سریر سلطانی گردید
در نهایت استقامت حركت شد اسماعیل ابد ابورز او و کلام رفاقت نفرمودند واعتنای نکردند
نه زن

هو الله

چن

جانب اقا میرزا حیدر حملی علیہ بہاء اللہ الہ بھی

هو انتہ

چن

۴۵۰

ای یارهربان حضرات فارسیان و فاروقی حازم سمت مقصودند تاروی و موسی
برابر تربت پاک معطر نمایند در حق ایشان رعایت و محبت طبیعی مجری خواهید فرمود
ولی اقامت زیارت روم ندارد زیرا باید راجحت نمایند جانب اقا محمد حسن و سائر احباب
راجحت مسئله قافنه بر سانید و علیکم البهاء اللہ بھی رعیت شہزاد

شہزاد

شیراز بواسطه حضرت افغان سده مبارکه جناب آقا سید حسین
جناب فاسقی فاروقی علیه‌بها، اللہ الٰہ

۴۵۶

هو اته

ای فاروقی احمد سه خدا را باطل فارقی و در بوستان محبت اله تحلى باش و دخیل
محبت اله شمعی برق لهذا امکاره پیش منی و بزیارت آستان مقدس قم فائزی زیرا

جان دولت در اینجاست روحت در پرواز و همیشه در سوز و گذار طولی کاش من چه

امحایه ای که شخص به امن بیشتر است، رب التموات العلی و علیک البهای رفع نهایت
و اشکنن جناب مستری علیه‌بها، اللہ الٰہ

۷۴۳

هو اته

ای جوان نورانی و غیر نزدیکی من نامه تور سید و از قرائمش چنان سرگی حاصل
که وصف نتوانم زیرا دلیل بر صفو فطرت و قوت هست و خلوص نیت تو است

عبدالبهار اسرور بایگونه امور است اگر جمیع لذات جهانی جمیع شود بجا طرد عبد البهای خلو

تماید که راحت ولذتی در جهان است ولی چون نفعه مشکواری از گلشن قلوب یاران

بسیار سه چنان فرجی دست دهد که بی استیار و بکراهه جهان مبارک پرداز که چنین نگذاشت

تریت فرموده است باری از نامه شما پنهانیت مسودم اینقدر شما بسیار موافق
 امیدوارم که یک هر آزاد جدیدی در قلوب جا حاصل گردد و ثبوت و استقامتی عظیم حصول باشد
 و سبب هایت دیگران شود پس با قوی رحمانی و غرم وارد اهل آسمانی و سانی بجن
 و قلبی سرشار از محبت انته او احرا بدست گیر و بجمع دیار سفرکن حتی بجز ائمہ ہونو لولو در جمیع
 شهرهای امریک سفرنما و جمیعا بر ثبوت بر میثاق بخوان و جمیعا از باده میثاق سرست کن
 و پندرنگیت انته دلالت نمای فریاد یا بهاء الابی بندگن و لغرة پا علی الا علی بزن و بار از این
 بیدار کن که امتحانی عنقری پ بیان آید شاید تقوی طا هر شاهت و باطن مذنب بنهفته
 رود تایار از اور میثاق ایتی سست کند بیدار باشند ہو سیار باشند بمحجر دل��
 کناره گیرند شب و روز بکوشند تا انوار ملکوت ابی جهانگیر گردد و ظلت
 خداللت بخلی زائل شود جمیعا تحیت ابع ابی المبلغ دار علی اخوص امته
 سرس پارسترو امة الله مسیس دیکسن و امته انته مسیس هنی و سایر اجها
 الی یک و اماز رحمن را و علیک الیاء، الابی عبد البهاء عباس

لطف

abdul Baha abbas

۱۴
بو اسطه جاپ قابل

فاروق

جانب اقا فاسی ملی و جانب آقا منصور حلبیها بهاء اته الابی

هو است

ای دو بندۀ باوفای جمال ابی متل بود که از فاروق — — مشاهده شده بود آن بجه

داین ایام کی از باران سنتایش از دستان آن مان نمود سبب برور و جبورگشت و سدور

این نامه مشکور و امید است که رق منور گردد یعنی آن دو بندۀ پروردگار را عنوان انجذب

شود و سبب قیام بر خدمت امراته ایام هنر او را میگذرد و حیات کل نفس ساقط شیخ

مشود علاوه کنید که احیاک از طوک و مملوک را نتیجه حیات باقی لا و اته گرفتویکه در حق

کل الملوك آیند و دامن بالایش این جهان فانی نیالایند و در سایه درخت امید بیاسایند

محفل محبت اته بیارایند و سرست صبای معرفت اته گردند و در نشر فنیت اته

کوشند و با علا، کله اته پردازند این نفس ارجات خوبش بهره و فیض گیرند و نتیجه

تحصیل نمایند آثار باهره در حکم و مکوت گذازند و بجای این سرمایه موفق و مولید شوند ۵۸

پس ای باران غریز میاساید و میار مید تا آنکه یک شعله نورانیه بزندید و در عین آن کشید

و قدر خشیه درون آن کشیده ایم چه شد تا علم میین ن فی گردد و فور بدیع بادق

۳۱۵
و شرق شود و علیکم التحية والشدة ع معہ سیدہ

هو الابی

ش حضرت افان سدره منقی جانب اقا سید حسین علیہ السلام آتہ الابی ملاحظہ نہ نہیں

هو الابی

۴۲۹

ایتہ الفرع الرفیع من السدرة الرحمانیة جانب اقا سید نادی امنا و سالما و اصل و در طلاق سان مقتدی
ستریح و مرتاح و فائز از قضل حضرت یزدان امید است که توفیقات بر خدمت امر اشہد
اليوم افان سدره باید بجان و دل بکوشند و شب و روز در تبلیغ و تفسیر آیند که شاید تحکم پاکی در آن
مزده عالم پاشهند تا بیوضات ابر یعنی ملکوت ذوالمن آن خطہ و دیار بزر و خرم گردد
ربت اید افان سدره فردانیگ علی نشر فتحی اکب و عبوق طیب فوحاتک و سطوع
مسک جذباتک و شروع انوار بر کاتک و بزونع کو اکب
مواهیک و حصول انطباق الملا، الادنی بسوار
ملکوتک الابی ائمۃ انت المؤید و الموقوف
و المعنی الکریم الرحیم

معہ سیدہ

هو تہ

۱۶
او ائمه

حضرت افغان جناب اقاسید حسین علیہ السلام الابی ملاحظه نمایند

۹۰ هم
او ائمه

حضرت اقا سید نادی در خلّ فنا یست جمال مبارک مسرع و از هر فائله فارغ و مطیع دن بخواهد
در حق او نماید که بخدمت موقن گردد و یو ما فیو ام در مراتب عبودیت ترقی نماید و با برتری او
مشغول و آنچا باید در جمیع احوال ملاحظه خدمات امراء ام را بخواهد اجتای آنی را بسیار رها
و ملاحظه فرماید علی اخصوص جناب عندیم را که در آن ارض فریب است الیوم باید افغان
سدره منتهی بخدمت امر مشغول گردد و خدمت ام در خدمت اجتای آن است این عبدنامه
وروحه و قلبیه و جسدیه و لسانه بخدمت اجتای آنی مشغول
والده جناب قاسمیز امادی را کبیر اربع ابی ابلاغ فرماید و همین سائر و ستازه و جمیع
ورقات را او را خدم فرست ببرعت دو کلمه مرقوم گردید

او الابی

حضرت افغان جناب اقاسید حسین علیہ السلام الابی ملاحظه نمایند
بو الابی ایت ان شرع المحبوب الی انص کریم اگرچه این مسیبت

شیه بود و بلیه عظیمه در قلوب مشتاقان آتشی بود سوزان و اندوهی فراوان علی اخصوص چون پیغمبیری

اعظم توأم گشت و بحری نازه منضم عجات و زفات و حسرا ت بقای تاریخ یافت که قلوب

در سکرات افتد بحر احزان هیجان نمود و اندر غم لی پایین جریان یافت چشم حکم حشنه

گرفت و بگر کانون اخگر ولی چون شمس حقیقت در سما تقدیم صعود نمود و نیر عالم بالکو

تفرید عروج این نجوم زاهره نیز بسعود آن اوج مقامات باهره منجذبند و این اختران باقی

ملکوت آسمان مختلف اجزاء، متأمل رکزکله و بلدان مشتاق لقای جمال گل بعد از صعود جمال

حاتیهاست و فا حقیقت بقدر زندگانی این حیات فاتی هبوط است و هرامیدی و سیله

اعظم قتوط این عباد که بحسب خل هر باقی چه شره و چه فائدہ و چه نتیجه فهمتو الموت ان کنتم

صادقین حکمیت بهامه الان نافذ و مجری والبهاء علیکم رعیت شود

حوالابی

ش حضرت افغان سدره ملسی جناب اقا سید حسین قان علیه السلام آتش الابی هرا خطر

حوالابی

۴۶۳ هـ

ایها الفرع انرفع من السدرة الربانیه در شب و روز و صباح و مسأء ملکه و خلیل

واواساط همار برگاه احادیث بهایت تشریع و ابهال التاس فیها یک که خدا یا این تقوی

افغان

۱۸

افان سدره رحمانیت و فروع شجره فردانیت استند خدایا بنام حجود و محبت و نفحات
نقدیں و مهبت و فیض سحاب لطف و کمرت و حرارت آفتاب حنایت سبز و خرم
فرما و لکن هر سویتی راقوه جاذبه لازم و هر غایتی راقوه طالبه واجب مقاطعیں نهاد
اللیتیه در این ایام اشغال نشر نفحات اللد است قسم بحال قدم که جسم تیره خاکلور پاک گردد
و ظلمت شدید شعله میین شود عبد البهاء رع مس مث

۶۰۱ ته

شش حضرت افان سدره رحمانی جناب اقامیرزا سیدین علیه بهاء الله الابی دلختر نکد

۶۰۲ ته

ایها الغرع الرفیع من السدرة الالیتیه چندیست که لفظ بحکمت کلیه ابواب مکاتبه را باکل
جهات مقطوع نموده بودیم حال جناب اقامیرزا مادی حاضر و خواهش تحریر این نام نمود
لهم اجبر امر قوم میگردد جمیع دوستان را تغیر ابدع ابی ابلاغ فرمانید و کل راماش نیز
اللیتیه معلّر نماید و بگوئید ای یاران الله و دوستان معنوی وقت ثبوت و رسونه بعد
و پیان الله است و هنگام تک و تثبت بجمل متین میاثق رحمانی چه که جنود ثبات است
که منتشر انبیع جهات است و نقشین سری درالتعالی توهات والیوم حامی میباشد

نفس مبارک کا اسم عظمت است کہ از ملکوت غیب بہا شہنشہ دن تر و ناقص مظہور مترزلین است
هر مترزلی یونا فیونا با سفل بحیم سرگون و هر ثابتی موقید یقینی ملائکہ حق قیوم کیک مترزل سری «
آن بد موجود خنثی بخوبی خسروان میں خواہ ریافت و نہ اوحد غیر مکذوب مگر انکہ مادم
و پیشان گرد و توبہ نماید باری الیوم ملأ اعلیٰ حامی ثابتین است و جنود غصب جبروت سی
فالع و قائم مترزلین خنثی بکل این نفوس را از جمیع جهات خائب و خاسرو مشاهد خواهید
نمود والبہاء علی کل ثابت علی عهد الله ویثاقه العظیم ع ع۔ ت ب پ

ال Lalabi

۴۶۴

ایها الفرع المنشب من السدرة المباركة عليك بها، الله ونوره وضيائه ونور وجهك بنوره
الرحمن في قطب الامكان انه على كل شيء قادر جناب پیرزاده مدّتی بود در نطق سدرة رحمۃ
سکن و تحت لمحات غنایت واقع و مکتابت آثار الیتیه مشغول و حرکت و سلوکش معقول بتوسل
حال از ساحت مقر و مستقر عرش اعظم مخصوص شده با شخصیت رجوع مینماید ما ازا و را
و خوشنودیم از الطاف غایت الیتیه مستدعی ہستیم که او را موفق بر رضای خود در جمیع
احیان نماید و در کتف صون و حمایت خنثی فرماید الله لطیف حفیظ ای فنان دوچہ
بعا و شاخه ای سدره منتی زبان بدعا گشائید و عنجز و ابهال ننماید و از ملکوت ابھی سه

ملتبسید و عنون و تو فیق جوئید که فیوضات سمس حستیقت و جمیع احیان نازل گردد و هنکار غمام غنیمت
 هاضل و با غبان الی تربیت فرماید تاین فروع بجهوی از امال فاصول بند و نسبی از شنون شجره
 مبارکه یابد و آیتی از نیراعظلم گردد از اینجوان فانی باید منقطع شد بلکه منخنع گشت تا جهان الی زرگش
 و از این سراب و همی پشم باید پوشیده تا شراب معنوی از خیرخواه الی بنو شاند خضرت اعلی و
 مساواه فداه میسر نماید لو تحمل لارض ومن علیها فی ظلک فنک اذاؤقد و فیت بعدی والا ذکر
 لا غبیقی سدر بک و رتب آباک الا ولین رب و قی مذا الافون الکریم المنشعب من شجره
 وحدانیتگ صلی رضاگم فی جسمیع الشنون والاحوال امک انت الکریم العظیم المتعال

مع ساده

هو الابی

ش حضرت افغان جانب آقا سید حسین عییه بهما، آللله الابی ملاحظه نمایند

هو الابی

ایها الفرع الکریم من الشجرة المبارکه در اینجوان فانی طجائ و مامنی مجبو و در این نگاهدان ترا بی هزاد و مسکنی نخوا
 اکبر طیر فردوس بقائی جزر و حدائق الی آشیانه ننمای و اگر حمامه ریاض قدسی جزر و گلشن رحمانی را مجبو
 ده سبیل با قدم رهی ای اعیانه فدا ن دغیل نه را بسر برپذ و پر نیان کن و در راه خدا سجن چشم

گلزار نسرين و سوسن بدان لعله صدید را موهبت تایید میین وزنجیر و شمشیر را رحمت رتب قدر بر
ملائمه نما زهر بلاهیل را شهد فائق بدان و شکم قاتل را شرتش باست میین ای منتسب آن نمودین
علاطفه نما که آنچه علی روحي له فدا در راه خدا سینه سینار اپکونه هدف صدهزار پیر بلا فرمود
و ایام را بچه همانب و بلگذراند هر ششت و میزیست و اسارت و مسحونی و شمارت را در

محبته حق بجان و دل قبول فرمود والبهاء علیک ع

هو الله

۶۶۶

حضرت افغان کار جناب حاجی میرزا حسن علیه السلام، الله بطلول نجاید البته زود اتمام نماید و
را حکت دید منتبین مقبرین درگاه اسدیت در نزد این عبده سپیار غیرند البته کمال نرام
و رعایت مجری خواهد شد مطلعین باشند و علیک البهاء ع

هو الله

۶۶۷

ای ثابت بر پای نشرت یزدان مثبت که نامه مرقوم گردید و مکتوبی ارسال گشت این
از کثرت احزان و سُقْت بی پایان و هجوم ستمکاران واید او اذیت بی وفا یان است که فوت
نمیدهند که کلمه نخاسته شود ولی مکاتیبی که نهایت لزوم را پیدا کند به قسم مستنشه میشود
مقصود اینست که آنحضرت همیشه در نظر دارد و لود مکاتبه فور واقع گردد از خون و خایت

جمال

٤٢٢
جمال صدیت متوجه که در کل احیان در حسون حمایت یزدان محفوظ باشد و ورقه مبارکه امته اته
والده اقا میرزا نادی را بگیر بر سانید ع قدر

۶۰۸

شـ حضرت افان سدرة مبارکه جانب اقا میرزا حسین علیه السلام الله الابی

۶۰۸

ایضا الفرع العجید من اسراره المبارکه انتشار و ابتهال الى الملکوت الابی و ابھر و ت الا على ان
یجعلک منقطع عن سوئی سه و یبتیأ لک من امرک رشد و یجعلک کتبیه ناز متحبیه بحرارة
محبت الله حتى تتفق روحك وجسمک و مالک و عذیک فی سبل الله الی ان
من افان سدرة رحمایتک فاعجله خبر انتشار ریانا لغیقیں وابل الانقطاع عن دونک
والابتهاال لیک والاشتعال بذرا شجرة وحدائیتک ایرتاب اجلله بكلیته مشغولاک ومشغوفا
بجک و متذکرا به ذکرک و منتفع عن دونک و مستغیث ببابک

ولامدا بجناک انک انت المقتدر العزیز القیوم اليوم
اعظم امور اتحاد و اتفاق احبابی التمیت به رسیله شہ

کلن ید در جمیع احوال متند کردن ع قدر

ش ضرت افان سدرة مبارکه جاسب اقاسید حسین عليهما السلام

ہوا لا بھی

۶۶۹

بِسْمِ اللّٰہِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
إِلٰهُ الْفَرْعَوْنَ الرَّفِیْعُ مِنَ السَّدْرَةِ الرَّحَمَیْهِ
تَأْتِیْهَا اسْتِحْيَیْتُ اَنْ سُورَیَاتِ اللَّهِ فِی غَفَّاَتِ الْفَرْدَوْسِ اَخْرَجْنَیْوْنَ اُوْنَیْنَ
مِنْ اَنْبِرَاتِ وَصَدْحَنِ کَالْلَّٰہِیْوْرِمَزَامِیرَ آلَ دَاؤَدَ وَقَلْنَ اَبْشِرَوْا اِلٰهَا الرَّوْحَانِیْوْنَ وَاسْتَبْشِرُوا
اِلٰهَا الرَّبَانِیْوْنَ اَفْرَحُوا اِلٰهَا النُّورَانِیْوْنَ سُرُّوْا اِلٰهَا الشَّابَوْنَ الرَّاسِخُونَ بِنَسْرَةِ رَبِّکُمُ الرَّبِّنَ
وَنَزَولِ جَنُودِ مَوْلَیْکُمُ اَسْتِحْيَیْتُ الْقَوْمَ مِنْ مَلْکُوتَةِ الْاَنْبِیَاءِ وَجِرْوَتَهَا اَسْنِیَ تَأْتِیْهَا قَدْ خَرَقَتِ السَّقْوَفَ
وَارْغَثَتِ الْاَنْوَفَ وَتَشَتَّتَ شَمَلِ الْاَضْرَابَ وَتَفَرَّقَ جَمِيعُ مَلَالِ الْآفَاقَ وَنَبَتَ لِلَّٰہِ باهْرَفِی
جَنَاحُ الْعَقَابَ وَنَشَیْلَ رِیْشَ الْفَرَابَ وَاسْتَشَدَتِ الرَّجَحُ الدَّازِرِیَّهُ عَلَیِ الْمَعْوَضِ وَالْذَّبَابُ
قَدْ سَطَعَ النُّورُ وَانْكَشَفَ مَلَامِ الدَّیْجُورُ وَدَارَتْ کَاسِ مَرَاجِبَا کَا فُورَ وَنَهَرَتْ آیَاتِ لِیْمَ
الشُّوَرُ وَانْتَشَرَتْ اَجْنَحَهُ الشُّوَرُ وَفُتحَتْ ابْوَابُ التَّرُورِ وَالثَّابَوْنَ فِیْا شَهَسَتْ
النَّفَسُمْ خَالِدَوْنَ وَنَیْکُرُوْنَ رَبِّهِمْ بَا آتَاهُمْ وَهُمْ فِی جَهَنَّمَ اسْخَلَدَدَ اَخْلُوْنَ وَمِنْ نَعْمَلَتْ
وَرَقَّا، الْاَحْدَیَّهُ يَسْتَبْشِرُوْنَ وَبِنَفْمَهُ رَبِّهِمْ يَلْذَذُوْنَ

سپه از حضرت افغان سدره مبارکه جناب افاسید مین علیه السلام

هو انتہا

۴۷۱

ایها الفرع الرفیع من السدرة الرعنائیة
دیگر این خامه با شخصیت نامنحاشه سبب عدم
فرصت و عملت بوده والا همواره مر آرزو چنانست که در هر روز با قافیان سدره مبارکه طوواری شکارم
و بیاد شان مشغول و مالوف گردم و هر چند بظاهر بخواهد و مداد پردازم ولی در قلب و فؤاد بیاد شما
آدم و ابرازم آنی فراموش نکنم و دمی نیا سایم از خدا میطلبم که جمیع افغان سدره مبارکه را با
عبد البهای در عبودیت آسان جلیل رفع شرکیم و همیم فرماید تا کل جان و دل خدمت نکنیم
و عبادت کنیم راه عبودیت پوئیم و رضای حق جوئیم و هر حقیقت گوئیم ان ربی بیدی من دشیا
علی ایشان، و آنکه لمو القوی القیر در خصوص خانه که لانه و آشیانه حضرت الفرع المقدس الشید خانل
جناب افاسید علی روحي له الغذا، مرقوم نمود بودید آنچنانه لانه خامه قدس بود و مجاور سقط رأس تر
مل اعلی نقشه اولی روحي و ذاتی و کیسنو تی له الغذا، لعد آنچنانه از بقایع مقدسه محظوظ و احترامش
امر مفروض جناب فرع روحانی حضرت میرزا علی چهر خان زاده از قبل عبد البهای تجیت مشاقانه برین
و گتو این ربع بهام نهت و رفت و این بیت بکوش تا آن بیت معمور را از دست اغیار در آرد
و مشرق الا ذکار ابرار نهانی اگر واضع و آشکار سبب غبار اغیار و ضوضاً، اشار شود این

راسته روپنهان نمایند و آن بیت محترم را از دست غیر برآورده و خفیا در آن مخفی بیارائید و با ذکر
در اسخار و نمازو نیاز در اینجا مشغول گردید تا مبارک این عمل مبرور فضل مسحور حاصل گردد قلغم
مشغول ذکر است عغفور گردد فرمی من خ بگشاید و نشانی در دماغ آید که نارحبت الله شعلة
شدید نمود و مثوری دیگر در سرها اندازد چنانکه در سائر دیار مشرق الاذکار سبب فواید
نارحبت الله شد شوق و شعفی عظیم در دلها انداخت و بشارت الہیه بجانهای بخشید
ولی در شیراز باید در نهایت حکمت و اختیاط مجری گردد که ابدآ اغیار اطلاع نیابند حتی در میان جان
محفل روحانی عنوان کنند و اگر چنین نباشد ارادل قوم بر ذات قیام نمایند و سبب حشمت
قلوب شود حضرت افان سدره مبارکه جانب میرزا ابوالحسن را از قبل عهد البهاء تجییت مسافران برداشت
و گوکه ما همواره بیاد تو مشغولیم و بذکر تو ملوف امید و ارار فضل پروردگاریم که همواره بیقی رحمه مالوس
باشی و تحقیقات قدس ملوف سبب عزت امراته باشی و اسباب روح و ریحان بیاران گردی
و علیه التحیۃ والسلام ع ع زمزمه

نیای فرع سدره مبارکه باز از باخت رنجاور بازگشتهیم تا آستان مقدس و ولیقعته مبارکه
فائز شویم بازی همیشه در خاطر بوده و هستید از الطاف جمال بین آرزون نمایم که در نهایت
روح

روح وریحان مشتعل بزار مجتہت الله یکمین صدیق ائمہ موقی شوی ورقہ مبارکہ والدہ

امامیرزا مادی را تمجیت ابع ابی ابلاغ دارید و اچنین جناب امامیرزا رحیمان را عبدالبهاء

جـا سـس بـسـیـرـه

شیراز حضرت امامیرزا محمد حسین علیہ السلام آله الہ بے
هو الله ۴۷۳

ایضاً الفرع اتر فیع من السدرة المبارکه نامه شمار سید الحجۃ دلیل برشاط
وانبساط وجود شریف بود از الالاف بی فتهای حضرت احادیث طمسم چنان که احواله در حسن
حایت او محفوظ و مصون باشد و اما قصیة قلع خلاقه از آن دیار وحضور متعفنه الوا
حال سراوارنه زیرا باید در آن سفات بخدمت امرالله مشغول باشد وقت خواهد
آمد الا سور مرہونه با وفاتها هنوز از شیراز چنانکه باید و شاید آهنگ مل، اعلیٰ بند نشده
هر وقت آن ساز و اواز در حضور امیر ملکوت گوش زدا هل راز گردد آن اقلیم با هم ترا راید

و صبح هی چنان بدر خشک که ظلام ضلال بکل مدلشی گردید کار

درست شود ورقہ مبارکہ والدہ محترمه را از قبل من تمجیت

ابع ابی برسان و علیک اباها، ابا عبدالبهاء علیک سرور

شیراز جناب فاسید محمد سین افغان جناب آقامیرزا بزرگ افغان جناب قمیرزا حبیب ته
 افغان جناب حاجی میرزا نبیاء، افغان بنای شاهزاده محمد رضا میرزا جناب محمد باقر خان
 جناب میرزا محمد خان جناب قمیرزا آقای طبیب جناب آقا شیخ آقای پیش نماز جناب
 شهریار و فادار جناب میرزا فضل الله خان جناب دکتر نسیاء، علیهم السلام اللہ الٰہ بھی

آوازه

۴۷۳

ای نفوس مبارکاً مفترتب در گاه کپریا ذ مه شمار سید و از منشون نهایت روح و روحان رخ داد
 زیرا بر شوست بر سر اط مستقیم بران مبین بود و بر اتحاد واتفاق بر عهد توکم دلیل جلیل احمد ته
 یاران شیراز در این سال های جنگ برآزو نیاز اهر از بودند و آنواره بالغت و محبت و ممتاز عده ای
 از خلوص نیت و ثبوت و اسناد است یاران شیراز پراهنگ از است و از ملکوت ابی تائید و توثیق
 می بلندید که در این ایام شعله مازه برافروزند و آنگلی مبدأ اعلی رساند نقوسرا بوجدو طرب آرد
 و مستعین را ب تعالیم الٰہی تربیت نمایند بوزانیت اندیق و علویت فلترت و شدت اهست
 و کثرت محبت و هم بانی به عنوان انسانی تبلیغ امر الله نمایند و ترویج دین الله کنند چندی پیش بکار
 بشیراز ارسال گردید و بواسته جناب افغان سدره مبارکه آقامیرزا جبیب آسم طلب مفتر
 از برای عموم مساعده این احبابی شیراز گردید و نامه محبت عذر لیب نگاشته شد و اینچنین پذیرف